

Even voorstellen, ik ben Hans Geefshuijsen (Geepie), geboren op 27 juni 1955 te Brunssum.

Heb nog twee oudere broers en een zus die helaas is overleden, verder nog twee jongere broers. Mijn ouders zijn in 1955 van Amerongen naar Brunssum verhuisd en daar is mijn vader in de mijnen gaan werken. Nadat ik met mijn opleiding als metaalbewerker had afgerond ben in op mijn 15e gaan werken als leerling gereedschaps-maker bij Muroon, een afdeling van de Curver, en volgde toen ook de opleiding B metaal. Was leuk en afwisselend werk totdat de DSM met een grote stop begon, dat hield in dat wij productie werk moesten doen voor de stop, dit beviel me niet en ik heb toen thuis gezegd dat ik dat niet meer wilde. Mijn ouders vroegen toen wat ik wel wilde en ik antwoordde ik wil naar de marine, wist toen helemaal niet wat dat inhield. Het antwoord van mijn ouders was, 'regel het maar'.

Ik heb een aanmeldingsformulier ingevuld, waarna ik een uitnodiging kreeg voor de keuring.

We kwamen op de keuring in Hollandsche Rading met meer dan 200 jongens en er bleven er minder dan 30 over waar ik ook bij hoorde. Op 26 september 1971 kwam ik op voor de eerste opleiding en vroegen ze wat ik wilde worden. Ik wilde machinist worden, omdat ik gek was en ben van techniek. Hierna de opleiding gevolgd voor machinist in Amsterdam.

Op 28 februari werd ik geplaatst op de mijnendienst in Den Helder op de Brielle, deze lag in onderhoud op de mijnendienst kazerne. Het eerste werk was alle kleppen van de koppen van de hoofd en veegdiesels schuren daar kreeg je dikke polsen van. Na het onderhoud gaan proefvaren, dat was geweldig en hier leerde ik ook bier drinken en zware shag roken.

Op 8 juni werd ik overgeplaatst naar de Veere die was omgebouwd tot mijnenjager en lag nog op de werf in Rotterdam bij van Giesen de Noord.

Na de proefvaart ging het vanuit den Helder richting Brest, bij vertrek was het windkracht 7 dus ging het lekker te keer, ter hoogte van Rotterdam windkracht 8. De commandant zei doorvaren, we moeten op tijd in Brest zijn. Iedereen aan boord moest af en toe met zijn hoofd in de emmer hangen, maar je moest gewoon je werk blijven doen.

De kok zorgde er wel voor dat in de kombuis een grote pan soep stond zodat we ook wat binnen kregen. Het was best spannend omdat ook de hydrauliekpomp van een verstelbare schroef steeds uitviel en de schroefbladen van vol vooruit naar vol achteruitgingen. Dus bladen met de hand in neutraal pompen en pomp weer starten en weer door naar vol vooruit. Toen we het Kanaal uit kwamen gingen we niet meer vooruit, het was inmiddels windkracht 10 en olopend naar 11 dus toen maar tussen de golven gedraaid en bij de Engelse eilanden gaan schuilen.

Hierna op 5 februari overgeplaatst naar de grote schepen, de Limburg, een B jager, dat was iets anders als een Mijnenjager, hier werkte men met stoom en turbines, dat was even wat anders en ik vind dat nog steeds prachtig. Na een opwerk periode in de Fost van zes weken waren we er gereed voor, was zwaar, maar we hebben ook een hoop onzin uitgehaald. Ik was tijdens die periode zeuntje, dus moest het spoelhok bijhouden. Deze was tegenover de toko, dus zat je wel goed wat versnaperingen aanging en eten wat overbleef. Het stappen ging me ook goed af.

Daarna te werk gesteld in het ketelruim. In juni 1973 gingen we voor zeven maanden richting de Oost op de Limburg, samen met de van Galen en een paar Engelse marineschepen. De eerste haven was Gibraltar. Daar had ik wat problemen met de MP, je mocht daar niet dronken rondlopen in de stad en je werd dan weer mooi aan boord gebracht. Maar bij de derde keer die avond waren ze er wel klaar mee en maakte ik kennis met hun wapenstok waar ik een paar blauwe plekken aan overhield en een nacht in de ziekenboeg en uiteraard een paar dagen licht.

Verder was dit een reis om nooit te vergeten. Vooral drie weken in Soerabaja en drie weken in Sidney. Een hoop lol gehad en een hoop mooie landen gezien. Bij thuiskomst had ik wat langere haren als toen ik vertrok, daardoor liepen mijn ouders, die me kwamen ophalen mij voorbij. Nadat ik ze op de rug had getikt, waren de eerst woorden van mijn moeder: naar de Kapper en die oorbel uit, was een kleine domper maar is toch goed gekomen.

Daarna overgeplaatst naar de Zeeland. Dit was een A jager. Een mooie tijd gehad en leuke tripjes meegemaakt met een heel fijne bemanning. Toen mocht ik op 1 juli naar de Poolster, leuke ervaring maar dat was niet wat ik wilde, nadat ik dat drie maanden had volgehouden en een heftige ervaring met de HTD werd ik met spoed overgeplaatst weer naar de Limburg.

Kon toen gelijk met inschepingsverlof en daarna richting de west voor zeven maanden.

De west was weer een ervaring apart maar dat weet iedereen die daar zijn geweest ook wel.

Na het sinterklaasfeest voelde ik me niet goed dus maar naar de dokter die gaf als antwoord zeker te veel bier gehad wat eigenlijk niet zo was voor een keer, toch maar naar de dokter op de Basis resultaat met de ziekenwagen met spoed afgevoerd naar het ziekenhuis in Willemstad en daar werd met spoed mijn blindedarm verwijderd. Mocht een tijdje in het ziekenhuis verblijven wat een groot feest was, de maten zorgde wel dat ik shag en drank genoeg had, dus avonds feest met mijn medepatiënten op de kamer. Daarna nog een paar dagen op de basis in de ziekenboeg gelegen en twee weken bijkomen op Brakkeput, het watersportcentrum van de marine. Hier zeilen geleerd en elke avond was daar wel feest.

Daar nog zeil lesgegeven aan de kinderen van marine mensen die op Curaçao geplaatst waren. Hierna ging het weer verder in de west, veel rond gevaren en nog even naar Amerika geweest. Was ook een feestboot. Daarna nog een blauwe maandag op de Zeven Provinciën gezeten.

Hierna weer terug naar de Zeeland. Een jaar op gevaren en ook een drie maanden trip naar Amerika samen met de Holland gemaakt. Kan ik eigenlijk ook een boek over schrijven.

Na deze trip nog uitgeleend aan de Holland omdat ze daar machinisten te kort hadden en zes weken Middellandse zee trip mee gemaakt. Verder naar de Utrecht weer naar de west en daarna nog een keer met de Rotterdam daar geweest.

Na de west periode met de Rotterdam getrouwd met Betty, mijn buurmeisje in Brunssum.

Na de Rotterdam walplaatsing gehad op de afbouw van de Almonde. Ook nog op de Drebber gezeten en op 1 augustus 1981 na 10 jaar de dienst verlaten en gaan werken in de Botlek als procesoperator en verhuisd van Limburg naar Hellevoetsluis. Hebben samen nu twee kinderen en vier kleinkinderen en nog steeds gelukkig getrouwd. Zijn beide sinds twee jaar met pensioen en is Betty vrijwilliger bij het Brandweer museum. Verder zijn we nog veel op stap met de caravan.

Sinds 5 jaar bemanningslid op de Bernisse dus gestart op de Beemsterklasse en werk er na 50 jaar weer op. Op de Bernisse kom je er ook achter; eens een marineman is voor altijd een marineman.

